

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. M. J., predsjednice vijeća, L. R.-B. i B. T., članica vijeća te višeg sudskog savjetnika S. P., zapisničara, u upravnom sporu tužitelja X. d.o.o. Z., kojeg zastupa punomoćnik B. A., odvjetnik u Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Miramarska 24b, Zagreb, klasa: UP/I-451-04/09-10/14, urbroj: 326-111/10-4 od 18. veljače 2010., radi odgode izvršenja rješenja, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem tužene je odbijen tužiteljev prijedlog za odgodu pravnih učinaka rješenja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga klasa: UP/I-451-04/08-10/25, urbroj: 326- 111-09-16 od 29. listopada 2009. do konačne odluke Upravnog suda Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj: Us-13291/09.

Tužitelj osporava zakonitost osporavanog rješenja te obrazlaže razloge podnošenja upravne tužbe u predmetu poslovni broj: Us-13291/09. Tvrdi da je tuženo tijelo pogrešno primijenilo Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92., 77/92., dalje u tekstu: ZUS) jer smatra da je, ako smatra da nisu kumulativno ispunjeni uvjeti za udovoljenje prijedlogu, tuženik trebao prijedlog odbaciti, a ne odbiti. Ujedno navodi da iz smisla i sadržaja članka 17. ZUS-a ni u kojem slučaju ne proizlazi da za odgodu pravnih učinaka moraju kumulativno biti ispunjeni svi u tom članku propisani uvjeti, već da je dovoljno prilikom donošenja odluke o odgodi da je udovoljeno barem jednom od uvjeta, a jedini uvjet koji se uvijek postavlja da se sastoji u tome da odgoda ne smije biti protivna javnom interesu.

Tužitelj osporava tvrdnje da ne trpi nikakvu štetu jer već iz same tvrdnje da mu je pravo glasa oduzeto temeljem zakona, dovodi u pitanje cjelokupni status, poslovanje i egzistiranje ne samo tužitelja već i Ciljnog društva, ne vidi kako ne bi bilo u javnom interesu, osobito u sadašnjoj gospodarskoj situaciji dovoditi poslovanje njega i Ciljnog društva u pitanje kada odgoda pravnih učinaka pobijanog rješenja nikome ne bi nanijela štetu. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporavano rješenje.

Tužena u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelj nije dokazao odnosno učinio vjerojatnim da će za njega izvršenjem predmetnog rješenja nastati šteta koja će se teško moći popraviti te da je utvrdila da nije ispunjen niti daljnji uvjet za odgodu pravnih učinaka Rješenja o preuzimanju iz članka 17. stavka 2. ZUS-a, stoga predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je rješenjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga klasa: UP/I-451-04/08-10/25, urbroj: 326-111-09-16 od 29. listopada 2009. pod točkom I. izreke je utvrđeno da je tužitelj 29. prosinca 2006. stjecanjem 81.152 redovne dionice s pravom glasa dioničkog društva L. d.d. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje tog društva. Pod točkom II. se tužitelju nalaže da u roku od 30 dana podnese tuženoj zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3.

Zakona o preuzimanju dioničkih društava. Točkom III. izreke je društvu L. d.d. naloženo da, u roku od 15 dana od dana zaprimanja rješenja, to rješenje dostavi dioničarima društva ili omogućiti dostavu rješenja putem S. k. d. d. d.d. Točkom IV. izreke rješenja je tužitelju naloženo plaćanje administrativne pristojbe i naknade, dok je pod točkom V. navedeno da se to rješenje neće objaviti u Narodnim novinama.

Rješenje je postalo ovršno, a tužitelj je u skladu s odredbom članka 17. Zakona o upravnim sporovima podnio Agenciji zahtjev za odgodu izvršenja navedenog rješenja jer je protiv tog rješenja pokrenuo upravni spor koji se vodi pod poslovnim brojem: Us- 13291/2009. Zahtjev tužitelja je predmetnim rješenjem odbijen jer nisu ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu pravnih učinaka odnosno izvršenje rješenja.

Odredba članka 17. stavka 2. ZUS-a propisuje da će tijelo čiji se akt izvršava, na zahtjev tužitelja koji je pokrenuo upravni spor, odnosno tijelo koje je nadležno za izvršenje ako je u pitanju akt organizacije koja nije ovlaštena na izvršenje, odgoditi pravne učinke rješenja odnosno izvršenje rješenja do konačne sudske odluke ako bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje rješenja ako odgoda nije protivna javnom interesu niti bi se odgađanjem nanijela veća nenadoknativa šteta protivnoj stranci.

Dakle, pravni učinci rješenja odnosno izvršenje rješenja do konačne sudske odluke mogu se odgoditi ako su ispunjeni propisani uvjeti, a to su: 1) da tužitelj posebnim zahtjevom traži odgodu izvršenja od nadležnog tijela, 2) ako bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja bi se teško mogla popraviti, 3) ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, 4) ako odgoda nije protivna javnom interesu niti bi se odgađanjem nanijela veća nenadoknativa šteta protivnoj stranci. Tužitelj u tužbi pogrešno tvrdi da ne moraju biti kumulativno ispunjeni svi uvjeti propisani ZUS-om, već da je dovoljno udovoljiti barem jednom od uvjeta.

Tuženo tijelo je u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja utvrdilo da nisu ispunjeni propisani uvjeti za udovoljenje tužiteljevom zahtjevu jer da rješenje Agencije u dijelu u kojem se utvrđuje nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje ne uzrokuje tužitelju nikakvu štetu. Radi se o deklaratornom, a ne o konstitutivnom rješenju jer se radi o zakonskoj obvezi tužitelja koju je on dužan izvršiti.

Uz to valja navesti da je uvidom u spis ovog suda poslovni broj: Us-13291/2009, u kojem je tužitelj ustao upravnom tužbom radi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva L. d.d., utvrđeno da je tužba odbijena.

Na osnovi svega izloženog Sud je utvrdio da predmetnim upravnim aktom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, već cijeni da je tužena Agencija pri donošenju rješenja poštivala zakonske odredbe, da je isto doneseno na osnovi potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu zakona. Zbog toga je tužba odbijena na temelju odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 53/91., 9/92., 77/92.) u svezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12.).

U Zagrebu 25. srpnja 2013.

Zapisničar
S. P., v.r.

Predsjednica vijeća
mr. sc. M. J., v.r.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

I.B.